

12. Vízkereszt utáni utolsó vasárnap.A szeretetszolgalat vasárnapja.KEGYELEM ÉS BUZGÓSÁG.

2 Korinthus 8, 8
2 Korinthus 8, 1 - 24

Egyházunk Törvényeinek ismerete nemcsak minden lelkész - nek, de minden presbiternek és egyháztagnak kívánatos kötelessége és joga. E vasárnapon előljáróban Egyházi Törvényeinkből idézek: "A Krisztus főpapi szolgálatában való részesedés arra indítja és kötelezi az egyházat, hogy felelősséget hordozzon az emberért és a teremtett világért. Ez a felelősség két kiváltképpen való szolgálatot jelent: a/ a közbenjáró imádság szolgálatát, hogy az Ige parancsa szerint tartassanak könyörgések, imádságok, esedezések, hálaadások minden emberért és minden feljebbvalóért /1 Tim, 2,1-2/; b/ a diakonia /szeretet szolgálat/ végzését. Krisztus úgy volt jelen ebben a világban mint aki szolgál /Mk, 10,45/ és tanítványainak azt a parancsot adta, hogy az Ő példáját kövessék: "amiképen én cselekedtem veletek, ti is akképen cselekedjete." /Jn,13,15/ I. to. 5.§.

Természetesen így cselekedni minden vasárnap és hétköznap kötelességünk. Ma mégis kiváltképpen való hangsúlyt kap mindez, mert egyházunk rendjében ma szeretetszolgalati vasárnap van. Azaz, ma hangsúlyozottan élénk adatik, hogy a hitközösségen túl erősödjünk a szeretetközösségben, és mélyüljünk el a "szeretetszolgalat hálaadással és örömmel való végzésében."

Gyakorlati útmutatás.

A felolvasott fejezet gyakorlati célt szolgál. Témája a jeruzsálemi gyülekezet számára folyó, s már Korinthusban is

megindított /1 Kor. 16,1-4/ gyűjtés lebonyolítása, gyakorlati megvalósítása, befejezése. Feltétlenül figyelniünk kell arra, a/ ahogyan az apostol tanít, és b/ ahogyan cselekszik e dologban.

a/ Az apostoli tanításnak egy sajátos vonását kell itt észrevennünk. Az Apostol nem úgy beszél mint diktátor, hanem mint pásztor. Nem parancsol, hanem tanácsot ad. Közben egyáltalán nem titkolja mások buzgóágának szép cselekedeteit, sőt azok emlegetésével akarja a korinthusiak szeretetének valódiságát /őszinteségét/ kipróbálni. Végül azt is félreérthetlenné teszi, hogy az Úrnak "a szerint kedves az, amije kinek-kinek van és nem a szerint, a mije nincs."

b/ Cselekedetében pedig Isten emberének bölcsességét szemlélhetjük. Nem egyedül végzi e szolgálatot, hanem munkatársak közösségében; mégpedig azért, mert gondja van a tisztességre nemcsak az Úr előtt, hanem az emberek előtt is. /21. vers/ E-lőzetesen védekezik a felmerülhető gáncs és rágalom ellen.

E gyakorlati útmutatásokon túl most e fejezet két nagy üzenetére figyelünk: 1./ Mit tanít a kegyelemről? 2./ Mit tanít a buzgóágról?

Mit tanít a kegyelemről?

Példamutató, hogy ebben a nagyon gyakorlati fejezetben az Apostol a kegyelemről beszél, azt hangsúlyozza és magasztalja. Jó, ha minden bibliaolvasó tudja azt is, hogy e fejezetben a kegyelem /1v/ és a jótétemény /6. és 9v/ mögött ugyanaz a fogalom van: kharis.

1. Rámutat a mi Urunk Jézus Krisztus kegyelmére. /9v/ Arra kéri a korinthusiakat, hogy egy bizonyos meghatározott célra adjanak pénzt, vagy egyéb adományt s követendő eszményül Krisztust állítja eléjük. Külsőleg a kettő között nincs hason-

lóság; ám a lelke mindkettőnek ugyanaz: az áldozat, a szolgál-
lat.

2. Meghirdeti Istennek azt a kegyelmét, amelyet Macedonia gyülekezeteivel közölt. Hallgassuk csak meg még egyszer az 1 - 5 versek üzenetét. Láthatjuk, hogy ahol Isten kegyelmet közöl egy gyülekezettel, ott ezek a nyilvánvaló jelek. Ezekből le-
mérhetjük, hogyan is állunk mi a kegyelem dolgában.

Mindennek mi a nagy tanítása számunkra? Az, hogy Krisztus egyházában az adakozás, a jótétemény nem emberi teljesítmény, nem humánus cselekedet, hanem a Szentháromság Isten velünk közölt kegyelmének gyümölcse. Az adakozás, a jótétemény mutatja meg, hogyan is állunk a kegyelemmel. Bizony, ahol pókhálósak a perselyek, ahol "fizetésektelen" egy gyülekezet - ott a kegyelemben való részesezéssel, a kegyelem elfogadásával van baj. Ott nem ismerik még igazán a mi Urunk Jézus Krisztus jótéteményét!

Mit tanít a buzgóságról?

A fejezet kulcsszavának tartom a buzgóság szót. Nemesak azért, mert hatszor fordul elő e rövid szakaszban. Sokkal inkább azért, mert értésünkre adja, hogy ahol jól értették meg a kegyelmet, ott buzgósággal végzik az Úrnak dolgát. Ezek az emberek mind tele vannak buzgósággal. Buzgóság van a korinthusiakban, a macedoniaiakban; buzgóság van Titusban és ama névtelen atyafiban. /Milyen példamutató az is, hogy e helyen Pál apostol nem beszél arról, hogy benne mennyi buzgóság van.

Pedig van benne: Gal.2,10/

A buzgóság másokat is magával ragad. /2 Kor,9,2/ Van egy szép énekünk, melyben "a buzgóság szárnyai"-ról énekelünk. De mintha a mi buzgóságunk szárnyai megperzselődtek volna. Néha úgy vergődünk, csapkolódunk, mint a törött szárnyú madarak

Vagy nem így van? Van bennünk buzgóság? Ismerős, kedves szó ez nekünk? Értjük már, hogy a nagyon ismerős diakonia szó mellé és a koinonia szó mellé /a 4. versben/ oda kell tennünk ezt az eléggé ismeretlen szót is: szpoudé, mert ezáltal a buzgóság által lesz valóságosabb, élőbb, hatékonyabb a diakoniánk is.

Könyörögjünk e szeretetszolgálati vasárnapon, hogy miként Isten Titus szívébe beoltotta a buzgóságot /16v/, úgy oltsa be a mi szívünket is a buzgóság szérumával, hogy ne legyünk resztek, hanem Lélekben buzgók legyünk.

Befejezem.

Amikor 1853. február 20-án a protestáns keresztyénség egyik legnagyobb igehirdetője, Robertson prédikált e fejezetről, felhívta gyülekezete figyelmét arra, hogy "a mi megváltozott gazdasági viszonyaink között nem feltétlenül ez a megfelelő forma." S tovább beszél arról, amit mi ma így mondunk: megelőző diakonia. S erről sem szabad elfeledkeznünk a szeretetszolgálat vasárnapján. Mert amikor a magunk helyén segítjük és építjük a társadalmat, amikor hétköznapi munkánkban becsülettel hordozzuk a munkának terhét, mint a Jézus Krisztus jó vitéze, akkor ezt az Istennek kedves megelőző diakoniát végezzük. Erre a szolgálatunkra is adja áldását az Anyaszentegyház élő Ura! Amen.

Néhány megjegyzés:

Spoudé, spoudadzeln - e szót én a fejezet kulcsszavának tartom. Hatszor fordul elő: 7,8,16,17,22 és 22/b versekben. Szótári jelentése: buzgóság, buzgalom, szorgalom; sietni, törekedni, igyekezni, fáradozni, foglalkozni. Használatos magyar Bibliánkban a következőkkel fordítják: buzgóság, igyekezet, szorgalom, sietség, gondosan, végül lk.7,4-ben "igen kérek".